

Nº 41

28 - febrer - 1.989

D.L. PM 625/1.983

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

- 1.- PORTADA
- 2.- INDEX/CARTES
- 3.- 4.- TRIBUNA
- 6.- CASA DE LA VILA
- 7.- NOTICIARI
- 8.- Església. Racos de Déu i
CARTES CRISTIANES
- 9.- 10.- Església: ACCEPTEM
LA NOSTRA EDAT
- 12.- 13.- ENTREVISTA
- 14.- 16.- CANVI NOMS CARRER
- 18.- 19.- ENTREVISTA: "jove"
- 20.- PÀGINA SANITÀRIA: El cor
- 21.- FAMILIARS DE SOR MIQUELA
- 22.- UN COR A CIUTAT
- 23.- MALLORCA MUSULMANA
- 24.- 25.- CRISI DE FE(2ª)
- 26.- ERMITA DE BONANY
- 28.- CARTA ALS SOCIS

SANTA EUGÈNIA
Revista per a la Divulgació i la Cultura

UN TAUJÀ A LA "GRAN ENCICLOPÈDIA DE MALLORCA"

AMENGUAL COLL, GABRIEL
(Santa Eugènia 1943) Filòsof i teòleg. Doctor en Teologia per la Universitat de Münster i en Filosofia per la Universitat Angelicum de Roma i per la Universitat Central de Barcelona. S'ha especialitzat en l'estudi de Hegel i de la filosofia alemanya moderna i contemporània, sobre la qual ha publicat nombrosos estudis i articles, entre els quals destaquen la seva tesi doctoral en filosofia, *Crítica de la religión y antropología en Ludwin Feuerbach* (1980), *Marx y el marxismo, hoy* (amb altres), *Estudios sobre la filosofía del derecho de Hegel* (1988) i la traducció dels *Manifestos antropológicos de Feuerbach* (1984). El 1977 va ésser nomenat professor de Filosofia a la Universitat de les Illes Balears. Exerceix també de professor al Centre d'Estudis Teològics de Mallorca.

**Vol. I.
pag. 149.**

ELS REIS I ELS VELLETS

Senyor Director:

Segons he pogut llegir al Noticiari del N° 40 de la revista SANTA EUGÈNIA que dia 5 de gener arribaren els Reis Màgis d'Orient. Repartiren juguetes a tots els nins del poble, i a tots els vellets les feren arribar un obsequi. Jo deman: Quí son els vellets o a que consideren els vellets d'aquest poble? perquè hi ha certes persones, les quals son: Miquel Bibiloni Oliver, que el 8-I-89 va morir als 78 anys, Margalida Crespí Sastre, de 78 anys, i Toni Amengual Crespí de 84 anys, no els ha arribat dit obsequi.

Atentament el saluda:

Tomàs Amengual Pizà

Santa Eugènia, 10 de febrer de 1989

CARTA D'UN CAFETER IMAGINARI

Ja sé que lo que diré va un poc en contra del meu negoci, però no puc estar de dir-ho. Ho duc a la meva consciència.

Per altra part el meu comportament no pot ésser altre que el de servir als clients lo que me demanen. Si jo sé qui pot beure i qui no? naturalment: si hi ha d'haver qualcú que ho sàpiga, som jo; però, què voleu que faci? A vegades quan qualcú que no pot beure me'n demana, faig el

beneït, però a la fi se'n solen sortir amb la seva de beure.

Però lo que jo volia dir no era del beure sino del menjar. Hi ha molta de gent que està a règim per necessitat, però quan venen al casino deixen el règim a un costat, i una panadeta o dues, un coca-roï, un variat, uns callos, un fritet, una sobrassada torrada, etc., etc.; i jo ho tenc tot enmig perquè ho vull vendre, però quan veig que és En Fulano, el Sen Sutano, l'Amo En Mengano, i un té sucre, l'altre colesterol, l'altre el cor espanyt, el meu cor em dona una volta, la mà me torna arrera, i si les dic res, me mostren els dobbers, com qui dir "jo pag aquí".

Vos ho dic perquè no sé què he de fer, per si me podeu donar una mà, o per si els seus familiars les voleu pegar una estirada d'orella.- Jo ho sé el mal que tenen, tot m'ho contenen, som com el seu confés, però llavors he d'assitir a la seva debilitat en contra de la meva consciència, si vull ésser amic seu (i del meu calaix, que tot ho hem de dir).

Però creis-me que estic apurat; a vegades pens en tancar el cassino i fer-me frare, però...

El cafeter imaginari

EDITORIAL

NO PLOU, ENCARA

Que no plogui no dependeix de nosaltres; si hi dependís ja hauriem fet ploure abastament, però de moment encara no ens han concedit aquest dó. Això no vol dir que si el ploure dependís de nosaltres ho fessim malament de fer ploure quan ho desitjam, però a lo millor no encertariem dins un pla més gran de re-creació del món. Quan nosaltres pensam en el ploure pensam en l'anyada d'enguany, i no solem mirar gaire més lluny. Quan miram els embassaments de la muntanya que ploren llàgrimes polsoses de buits que estan, sols pensam en que els de Ciutat aviat bauran aigua salada. Els nostres termes de projecció solen esser d'un any.

Ara ja ningú pensa en deixar goret un any a una finca com es feia abans cada

parell d'anys perquè la terra reposàs; ara volem que tot, i això que la terra està a molts de llocs un poc abandonada, doni un rendiment, avui el doble d'ahir, i demà el doble d'avui; l'ambició ens devora; sens dubte que aquesta és una de les conseqüències d'un sistema econòmic industrial que tan sols dona pa al qui en té, i paga més al qui és més ric. Però la terra vol seguir el seu camí, al seu trot, sense permetre que ningú entri en la seva marxa. L'home protesta contra la naturalesa d'una forma ambiciosa i intenta violentar-la i fa hivernacles on es simula una temperatura i humitat ambiental intentant enganyar unes hortolisses que fora temps donaran el seu fruit, naturalment sense gust.

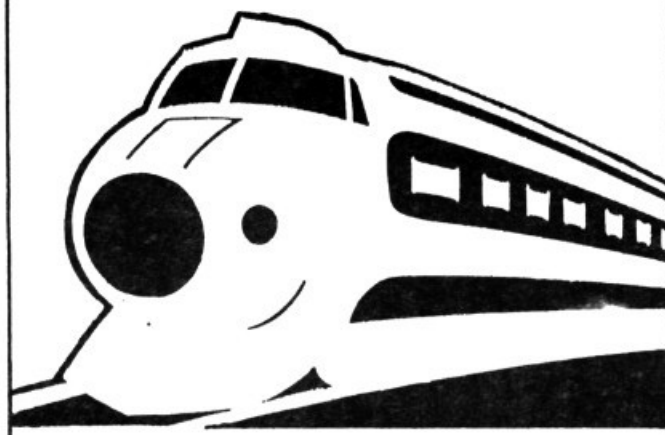
L'home ha inventat uns hivernacles per animals que anomena "granges" on d'una forma forçada es fa menjar als animals per una producció de carn en forma industrial, i surten uns animals dèbils, sense gust, amb els ossos sense acabar de fer, amb tenrums en lloc dels ossos, i una alimentació per a la persona que no interessa per res, ja que el procés industrial acaba a la balança de la carniceria.

La naturalesa però, mal enganada, segueix el seu camí, i no diríem que se venja (això sols ho saben fer els homes dolents), sino que "passa de llis" sense fer cas de totes aquestes arts que l'home inventa, esparonetjat per la pressa, la competitivitat, i el reddiment immediat.

La naturalesa es sàvia (més que els homes que la intenten enganar), i la paciència i el coneixement del temps i de les seves variants haurien d'haver donat a l'home actual, la sabiduria que els nostres avantpassats havien après del temps. L'home d'avui difícilment sabrà sortir-ne d'aquesta invasió pressurosa del rendiment contable. A l'home avui li manca el triomfar de sí mateix; ha triomfat de moltes de coses que l'enrevolten; alguns homes han triomfat dels altres homes, però molts poc homes han après a triomfar de sí mateixos.

S'ESTACIO

PUB AMU VIDEO STEREO. COMPACT DISC. ETC.

SANTA EUGENIA

Breu reflexió davant un fallo des progrès

Hom, fa feina, escolta sa radio, badoca o bé llegeix i en es moment manco esperat... !Fallo!!... o bé de màquina o bé humà, fa que uns dels pilars més importants de sa societat moderna se'n vagi per instants, o qui sab... per hores.

Sa primera impressió sempre sol esser sa mateixa; !!mal llamps!!!... ja hi tornam esser!!! punyetera corrent, sempre se'n va en es moments més inoportuns...; ara que precisament em faltava un moment per acabar això...; Llavors després de s'emprenyadura; i si es de vespre, com en aquest cas, un lo primer que fa es recórrer a ses maneres d'avior per tal de veure-hi, i si té sort i un se'n recorda d'on va posar ses espelmes... s'assumpto ja està solventat; es ciri, encès, sol acabar per reposar dins es cendrer a modo d'espelmatòria i... ala, que et sembla ja hi veim.

Llavorses, és en aquests moments quan sa suau llum que surt de prima flama i comença a passetjar-se per s'estança, mostra tot s'encant que tenen es petits objectes que mos rodetgen i que generalment no mos aturam a contemplar: Sa vella estatua que era de sa padrina... pareix... pareix com si mires, dins sa canestreta de cusir, sembla que fils i agulles jugen com infants dins un corral.

Assegut, sent cruixir es balancí quan el moc amb sos peus... sembla com si es queixàs; ets ulls ja s'han avesat al nou i càlid entorn, és quan ve lo més important d'aquests instants, cerques fer coses però... no hi ha corrent, tota sa modernitat està adormida, fora dar-te'n compte i cercant et trobes a tu mateix, es pensament fora cap trava externa, s'escola a poc a poc cap a s'interior des cors i cerca bé en es passat, present o futur qualche manera de fer-te sonriure, només es sò des batall de sa campana de s'iglesia recorda que es temps segueix passant lentament, però després de tot estàs content... encara ets tu mateix, amb breus instants, t'has pogut trobar, pareix mentida però... és tan simple i tan gratificant sentir-te com alenes i com es coret et marxa dins es pit.

Vuldria quen aquests instants no acabassin

mai però sé que se rombran com una bimbo-lla de sabó quan torni s'energia; pens que a pesar de tot no seria de damés que un pic en sa setmana, es vespres, mos tallassin una horeta sa corrent, per ventura així recordariem un poc més sa nostra condició humana i no mos deixariem dur per aquestes imatges de fals progrés que fruit d'uns cervellets que només mos veuen com a potencials consumidors, s'afiquen dins sa nostra vida i amb sa majoria des casos mos moven com a titelles amb ses seves mans; crec de debó que és molt important es progrés, però aquest progrés, no hauria de ser tan abusiú i arrassar tot es passat d'aquesta terra de sa manera que ho fa; es passat té coses bones que no tenen perquè haver-hi de tirar terra a damunt d'un dia per s'altre; s'homo ha d'evolucionar, és clar... però així com anam passant per damunt de tot, no anam bé, s'unica surtida que mos queda davant tal "avanlanxa", és declarar sa guerra interior al consumisme i cercar tots es costums que poguem trobar que encara viuen, bé casolanes, camperoles o tradicionals i ser uns feels portadors de totes elles als nostres predecessors; només així, una cultura com sa que tenim no murirà mai; podem creure: aquesta és sa millor manera de fer sa clau an es fals progrés.

(Possiblement si hi hagués hagut corrent aquest escrit no hagués surtit així).

J.J.Ramis "Velero"

SOPAR AMB EL PSOE

El passat dia 7 de febrer cinc integrants d'aquesta revista, vàrem assistir a un sopar a Sineu convidats per la Federació Socialista Balear.

Dies abans, havíem rebut una carta i un telegrama en castellà, en els quals s'ens convidava al sopar i s'anunciava l'acte de presència del Secretari General de la Federació Socialista Balear Josep Moll -que ideologies a part, se tracta d'una persona de gran intel·ligència i admirables qualitats a l'hora de parlar- firmava la carta el secretari de comunicació i imatge d'aquest partit.

Durant el sopar es va xerrar un poc de la problemàtica de la Premsa Forana, de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, dels sindicats i el govern, de les prestacions sanitàries als pobles i de normalització lingüística, va ésser aquí quan el senyor Moll va començar a criticar la falta de suport a aquesta llei per part del Govern Balear i Consell Insular, i en conseqüència a alabar al seu partit per la seva política lingüística, cosa totalment ridícula ja que, si bé és totalment veritat que les institucions anomenades no han fet res per la normalització, el vostre grup parlamentari tampoc ha fet res de l'altre món.

Perquè, sense anar més enfora, és un error molt lamentable -fins i tot pareix una provocació- convidar a un sopar a les revistes de la Premsa Forana, formades per gent que desinteressadament han fet molt per la normalització, amb una carta i un telegrama escrits amb una llengua que no sigui la nostra.

Així, com és impresentable que després d'haver-los demanat el perquè d'aquestes cartes en castellà, els membres del PSOE assistents, s'excusin amb respostes com: "és què el funcionari que va escriure la carta encara no domina molt bé el català" o "és que aquesta carta la vàrem haver de fer molt aviat".

Per acabar, crec que la Premsa Forana és ja prou madura per no deixar-se embullar pels diversos grups polítics que intenten fer-nos la bona.

Gabriel Gladió Rintort.

Felix Rodríguez de la Fuente

Me pareix que molts de noltros, per no dir tots, recordam aquest home i aquells programes que nos donava sa televisió. A tothom els agradava molt. Ara bé, en general, se fa el que mos ensenyava o feim totalment el contrari? Jo diria més bé sa segona cosa. Hem pensat alguna vegada el que s'està fent respecte a aquest tema? Crec sincerament que no. Hi ha uns animals protegits per sa llei com són mèrl.leres, llebres, etc., però jo no conec cap caçador que n'hagi respectat cap. Hi ha altres animals que per ésser de temporada pareix que els han declarat la guerra sense paliatiu. Tots aquests animals tenen una finalitat molt noble que sa mateixa naturalesa els ha ensenyat, que consisteix en fer bé a s'agricultura i a tota sa humanitat, que diu ésser civilitzada. Quina és sa nostra resposta?: L'extermini. Ses persones tenim sa culpa de totes ses plagues i altres mals que hi ha. Referim-nos a ses persones de cinquanta anys, o més, que se criaren en es camp recordam que sa naturalesa era quasi perfecte; Mallorca era un jardí i un hort; avui camí d'un desert.

En es nostre poble, com per altres, hi ha una Societat de Caçadors, segons diuen bastant nombrosa. (Me pareix que son unes persones fortament armades contra uns animals pacífics contintuind d'aquesta manera una missió poc horada i noble). No podria ésser que se convertís en una "Societat Protectora d'animals"? Si fos així tots reculleriem els seus fruits. Si tots es dobbers que se gasten caçant se dedicassin a protegir el que encara no hem perdut del tot aniria molt millor. No oblidem que el món l'estam espenyant noltros i que sovint estam queixant-mos sense pensar que sa responsabilitat cau damunt tots. Tampoc oblidem que se mos està tornant jornal per jornal; sa naturalesa sa venja de noltros: delinquència, drogues, i altres malalties. És sa paga que rebem dels nostres "fallos" i del nostre egoisme.

Biel Campaner

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER LA PROMOCIÓ DE LA CULTURA

CASA DE LA VILA

PLE EXTRAORDINARI DEL 7-I-1.989

Aprovació dels mòduls de repartiment de l'expedient del sanejament del casc urbà: s'acorda per majoria absoluta aplicar conjuntament el 50% segons els metres lineals de fatxada i el 50% segons la superfície edificada.

Aprovació de les taules de valor dels terrenys a efectes de l'impost municipal sobre increment del valor dels terrenys 89-90: Son aprovats per el 89-90 l'augment del 5% sobre el valor del bieni 87-88:
1ª categoria: 148 Pts., 2ª Cat. 132 Pts. 3ª Cat. 110 Pts i 4ª Cat. 95 Pts.

Festes de Sant Antoni: Els foguerons es faran el dia 16: els grups i associacions es poden inscriure. Les Beneïdes seran el dia 22, poden inscriure-se els grups interessats en l'organització.

PLE EXTRAORDINARI DEL 18-I-1.989

Per al projecte de depuració d'aigües residuals, tenint en compte les conversacions mantengudes amb els Ajuntaments interessats de Consell, Lloseta i Binissalem, s'acorda interessar a la Conselleria d'Obres Públiques en que el municipi de Santa Eugènia sigui juntament amb els citats incluits en el projecte presentat per l'Ajuntament de Binissalem. Ratificar les propostes del 26-XI-88 i dels seu acord de 19-XI-86. S'acorda sol·licitar les ajudes previstes en l'article 5º del Decret de Presidència de Govern Autònm, i que dita petició sia qualificada com a "cas excepcional". Acceptar el contingut dels decrets 42/84 y 16/87. Facultar al Batle la firma dels documents precisos.

PLE ORDINARI DEL 28-I-1.989

Instància de Vicenç Amengual Cañellas demanant per posar un lleterero en Camp de N Sec. Es carretera, i s'acorda sol·licitar informe al C.I.M.

D.Pedro Mezquida Gayà demana per instal·lar un restaurant al C/ J.Socias nº 6; vista tots els informes s'acorda donar l'autorització.

D.Bartomeu Mir Ferrer demana canvi de nom a favor seu de la fusteria del C/ J.Socias nº 13 que actualmente figura en nom de Pedro Cañellas: s'acorda accedir al canvi.

Se dona compte de les sol·licituts per obrir un restaurant a nom de Vicenç Amengual Cañellas, i d'un solar destinat a venda de materials de contrucció a nom de Ramón Parets Vidal

S'acorda contratar per a Secretari-Interventor a don Juan Cañellas Vich per a realitzar les funcions inherents al càrreg de segretari amb la remuneració pròpia a excepció de la que correspón com a funcionari, i amb les obligacions pròpies i d'assitir a les sessions. El contracte ara és per sis mesos o fins que hi hagi segretari nou.

L'AJUNTAMENT INFORMA DE SANT ANTONI

Entrades en metàlic	91.500' Pts
Sortides i Gastos	82.054' Pts
Saldo a favor	9.446' Pts

COL.LABORADORS EN METALIC

Excm.Ajuntament. Juan Oliver. Bartomeu Juan. Banc de Bilbao. Fusteria Can Floret. Associació Mestres de Casa. CDF.STA.Eugènia. Fusteria Can Pons.Botiga Can Topa. Sa Nostra. APA. Merceria Can Pons i Bar Can Prim. Pep Coll Oliver.

COL.LABORADORS VARIS

Toni Reus(Restaurant). Perruqueria Aina. Perruqueria Ca Na Mera. Construccions Juan Guerra. Destil·leries Santa Maria. Forn Can Qüec. Pub S'Estació. Farmàcia Pons. Aromes Puig d'En Marròn. Ajuntament. Societat de Caçadors. Toni Crespí. Magdalena Mulet. Sebastià Crespí i Toni Grau.

NOTICIARI

MORÍ SOR MIQUELA BURGUERA

No hi ha cap dubte de que la mort de Sor Miquela dels Angels Burguera Burguera, ha estat la notícia més important de les ocorregudes durant el més de febrer. El dia 2 a la matinada, damunt les cinc i mitja passava al Cel del Pare, ella que tants d'anys havia conviscut entre nosaltres en la seva dedicació a ensenyança del parvulari a innombrables generacions. Era una dona que es feia estimar, i això quedà demostrat en el torrent de gent que passà per Ca Ses Monges a veure a la seva "Mestra" postrada en el tall de la mort. L'acompanyà la joventut i la Banda de Cornetes i Tambors amb el sò trist i majestuós. El seu funeral celebrat pel seu nebot P. Miquel Ginard M.SS.CC. fou una mostra del sentiment del poble envers d'aquesta dona que consagrant la seva vida a Déu també es donà als homes.

La Revista SANTA EUGÈNIA edità un suplement que fou repartit conjuntament amb el nostre nº anterior, i prova de l'apreci que la gent tenia a Sor Miquela és que dels 513 exemplars tan sols en queden una dotzena.

Al Cel siau Sor Miquela.

+ La despedida fou trista
Amb gran honor i majestat
Que Déu vos hagi pagat
Tot el que féreu en "glosat"
A la nostra estimada Revista.

FESTA DE CARNAVAL

El "darrer dia" hàbil sols existí el Carnaval escolar que visqueren els atlots de l'escola pública de Santa Eugènia que s'ho passaren de lo més bé fent disfresses i festa com cada any.

Per la seva part l'Associació de la 3ª Edat el diumenge abans, l'horabaixa, i per als qui volgueren els dissabte a vespre també alguns bars organitzaren festa. El Carnaval d'enguany fou pobre en festa de carrer que, al cap i a la fi, és ón més es sent l'ambient de festa popular.

FOGUERONS.-RECTIFICACIÓ.

Deiem al noticiari del nostre anterior número que l'Ajuntament hi havia posat

llengonissa, botifarrons, pa i vi, i resulta que això no és així; mos han fet a sabre que el qui pagaven el pa i el vi eren els bars que organitzaven cada fogueró. Efectivament l'acta de l'Ajuntament parla tant sols de "sobrassada" i de posar i llevar l'arena per a posar damunt l'asfalt. Valgui la rectificació i que casacú tenguí el mèrit que li toca.

A LES FOSQUES

El dilluns dia 13 al vespre fugí la corrent. Ja havia molt que no s'apagava el llum, i el dilluns sense tempestat ni trons ni llamps ni vent a les 20'15 del vespre la corrent se'n anà a collir vaumes, i va estar quatre hores en que la gent hagué de fer ús d'espelmes, llums de gas, llums d'oli, piles i tots els encenais que trobaren a mà. Tots els qui tenen corrent d'aquesta companyia i tinguin per contracte 1.500 W/h tenen dret a una indemnització de 0'47 Pts. No val la pena reclamar.

VISITA PASTORAL

El passat dissabte dia 18 de febrer el Bisbe de Mallorca don Teodor Ubeda, dins el marc de visita pastoral que fa al nostre sector, vengué a celebrar la Missa a la nostra Parròquia en la que animà als feels al seguiment d'un Jesús que mos estima, i que vol que seguiguem el seu programa d'amor als altres, d'entrega al proïsme. Al final del seu parlament tengué un record per la recent difunta Sor Miquela, a qui ens animà a seguir les seves passes d'entrega a Jesús.

DEMOGRAFIA

NEIXAMENTS:

31-I-1.989: Toni Cañellas Roca
fill d'Andreu i Benita
!Enhorabona als pares i al
novell fill!

DEFUNCIONS:

2-II-1.989: Sor Miquela dels
Angels Burguera Burguera (88 anys)
¡Al Cel siau, Germana!

RACONS DE DEU (1)

Còm esser cristià en un temps d'inclemència

Inclemència no vol dir sols marginació. Ni pobresa. Ni la situació d'esqueix provocada pels múltiples conflictes que produïm o que sofrim. Ni sofriment derivat de les ambigüetats de la vida. És veritat que el qui sofreix sense motiu, pot pensar que ha estat abandonat de Déu. Pot pensar també que al manco Déu s'ha reclòs en un silenci indiferent.

No és aquesta la vertadera inclemència. El qui sofreix pot clamar a Déu. El qui sofreix i protesta, mostra encara interès per la vida i per la capacitat d'estimar. El qui sofreix té sempre el recurs d'assemblar-se a Jesús en la seva tensió de permanèixer en l'amor, malgrat els desenganys i el dolor. No és en el sofriment, on s'hi troba la inclemència dura.

Més bé la dificultat de ser cristià se troba en la inclemència blana. Per expressar l'alcanc d'aquesta nova inclemència ha sorgit un vocabulari novell: yuppi, cultura-body, begudes i menjar "leight", "vagabundeo incierto", economia com a principal centre productor de relacions socials, politeisme de valors. Tot això vol dir que dins la vida moderna se donen dues tendències bàsiques: Primera, que la tensió generalitzada dels esforços se dirigeixen a conseguir una vida "estètica": millor casa, millor menjar, millor piscina, millor beguda, millor dos-litres. Segona, que en lloc de lluitar per un projecte col·lectiu, s'ha dissolt l'actor social. Ens trobam en una segona revolució individualista. Ens trobam que l'ensopiment del benestar tranquil·litzant s'ha convertit en la vertadera inclemència que qüestiona seriosament la capacitat de ser cristià.

La Quaresma és un crit. És un camí. És també una aventura. Ens mostra la necessitat d'una reconversió. És una escola per aprendre on se troben els recons de Déu.

L'home que en la gràcia i en la desgràcia s'atreveix a confiar en l'amor de Déu, i que accepta esser acceptat.

L'home que ha rebut la llibertat nova, i és capaç de superar l'auto-aïllament.

CARTES CRISTIANES

PERÒ HO VA FER

Estimats amics:

Vull dir dues paraules sobre la nostra germana Sor Miquela Burguera. M'agradaria que tenguessiu d'ella la idea de que va ser una persona humana, ho dic perquè succeeix que amb les persones que estimam i admiram tendim a tenir-les com si fossin àngels.

Jo no la vaig conèixer fent escola, però sí amb tot la seva plenitud de vida. Tenia un caràcter decidit, enèrgic, i tota la vida havia disfrutat de gran salut. No puc parlar de les seves aixides durant la guerra. Sols vull parlar de la seva malaltia final.

Una dona com ella que estava avesada a no tenir res mai, va haver d'enfrontar-se, primer amb unes neuràlgies terribles que, a la fi en calmar-se, la deixaren sorda; i llavors el fetge amb els seus còlics. Tot això, vengut de cop, fou molt difícil d'acceptar per ella, tengué molt difícil (tant com fort era el seu caràcter) acceptar-ho amb pau, i resignar-s'hi, i estimar la voluntat de Déu. Però ho va fer. Li costà molt, però al final ho aconseguí. Aquesta, per a mi, és la lluita que jo admir i que propòs a la vostra admiració.

Molt fraternalment:
Nadal Trías Orell

L'home de cor inquiet, que és també conscient de no ser lo que tocava ser, i és conscient també que el seu coratge no està a l'altura del seu saber.

A aquest home se li presenta la tasca de trobar els recons de Déu: preocupació social, pregària, treball, assistència al proïsme, lluita contra tota casta d'ídols. L'home que vol viure així, no alcançarà mai la vida sense ambigüetats, però generarà un moviment cap a la maduresa, encara que en un estat fragmentari.

* Manuel Bauçà

ACCEPTEM LA NOSTRA EDAT

ES UNA DIFICULTAT DE TOTS: A NINGÚ LI AGRADA SER UNA COSA NO DESITJABLE. EL PROBLEMA DE L'EDAT ES PREN COM UNA D'AQUESTES COSES NO DESITJABLES, I AIXO DU MOLTS DE DISGUSTS I AFLICCIONS. SI ESTIMAM L'EDAT QUE TENIM TENDREM VENTATGES TOTA LA VIDA: ARA DE JOVES, LLAVORS DE VELL. ES TRACTA DE VOLER-HO ENTENDRE. ES UNA SABIDURIA.

UN ANY DARRERA L'ALTRE

Si encara no tens vint anys, ets jove i tot el món ho reconeix. Si tens entre vint i trenta, probablement et sents bé perquè estàs ple de vida i d'energia. Ademés t'agrada que ja no et puguin dir adolescent. Penses que tal vegada t'agradaria seguir tenint aquesta edat, si al mateix temps poguessis seguir avançant en la teva posició social, en la teva carrera i els teus ingressos.

Al cumplir els trenta anys, per ventura pensaràs: "Bé, estic madurant més". Probablement et sentis més poc impulsiu que abans, i per ventura els menors de 25 anys et tractin amb deferència.

Als quaranta, es possible que pensis encara en que pots fer lo mateix que feies al vint, si bé els jovenets ja et consideren de mitjana edat. Però hi ha una cosa de la que estàs segur: no ets vell encara.

Als cinquanta, ja comences a reconèixer, de malgust, que ara sí ets de mitjana edat, més o manco. Pot ésser que en aquesta edat comencis a tenir nets, cosa que mostra ja amb certesa de que vas entrant en anys.

Cumplir els seixanta significa que ja has passat el màgic llindar que et converteix en una persona major, cosa que motiva certa alarma, si bé suposa també alguns privilegis. Tal vegada ja has d'anar més alerta amb lo que menges, i amb altres coses que ja no resulti prudent fer. Potser que alguns establiments te facin un preu especial en atenció a la teva edat; i a no ser que tenguis alguna malaltia física, encara tens molts d'anys per endavant.

**Es difícil voler
l'edat que tenim.**

En arribar als setanta, ja sents amb major certesa que la teva vida comença a decaure. Es possible que ja hagin mort alguns amics teus i parents teus majors. Ara pots admetre que tots els anys de la vida son un regal del Senyor, de lo qual un no pot gloriar-se'n com si fos mèrit propi. Tal vegada els altres et considerin ja com una relíquia, però a tu et pareixerà que tot ha passat tan rapidament que no te'n has donat compte.

Però el ser vell no és una desgràcia.

Aquest panorama que acabam de pintar pot ser o no una descripció aproximada de lo que has experimentat en la teva vida; però el fet és que tots, en avançar en edat, experimentam canvis en la forma de pensar. De fet anam envellint, per molt que intentem retrassar el procés. Tots, siguem joves o vells, volem fer destacar els aspectes bons de la nostra edat actual, i les llevam importància als més poc agradables, mirant cap al futur amb esperança i optimisme. I així recorrem la vida, adaptant gradualment els nostres conceptes de les coses, a fi de que resalti més lo positiu que lo negatiu. Però els cristians correm el gran perill de pensar d'un modo paregut als no creients, sense deixar que la nostra fe transformi les nostres actituds i punts de vista que tenim.

LA BASE DE LA DIGNITAT

La nostra dignitat de ser humans no depen de l'edat que tenguem: depen més bé de que som fills de Déu. I això val tant per un cristià de vuitanta anys com per a un de cinquanta o un de vint.

Amb freqüència veim que en la vellesa

Anam envellint, si bé intentam frenar el procés.

es combinen la fortalesa espiritual amb la pau. Això demostra que en avançar en anys, el nostre esperit pot seguir una trajectòria ben diferent de la del còs. Es un camí que coneixem poc: la del creixement espiritual de la fe en Jesús i del amor a Déu i als altres.

ACCEPTEM AMB PAU L'EDAT QUE TENIM

Si coneixem l'amor del nostre Déu Totpoderós, podrem estar en pau i contents de l'edat que tinguem, sia la que sia. Déu mos estima tal com som, excepte el pecat. Mos estima perquè estam en Crist, perquè veu al seu Fill en nosaltres. Déu no vol que estiguem preocupats per la nostra edat, o que desitgem esser una altra persona, o d'una altra raça, o tenir un aspecte físic diferent. Part del seu pla és que tinguem l'edat que tenim, i que visquem fins a l'edat que ell hagi decretat per a nosaltres.

No desitgem mai una edat que no tenim.

Si la nostra edat mos desanima, o mos deprimeix o tendim a queixar-nos en lloc de donar gràcies a Déu pels anys de vida, haurèm de demanar-li perdó. El qui es queixa de la seva edat, dubta de la sabiduria del Senyor.

LA VELLESA I LA SABIDURIA DE DÉU

La vellesa sempre tindrà certs ingredients desagradables: la mort dels amics, la pèrdua de les facultats físiques i intel·lectuals. Seria més hermós poder-se mantenir física i mentalment àgils. Però no hauria de resultar difícil veure la sabiduria de Déu en la vellesa. Pel nostre orgull i arrogància, succeeix amb freqüència que durant els anys de major vitalitat no vivim obeïnt a Déu. Generalment feiem lo que mos passava pel cap, sense prestar cap atenció al pla de Déu.

Però gràcies a la misericòrdia de Déu, el fet de que gradualment anem envellint, -més lentament al principi però llavors amb major rapidesa-, pot ajudar-nos a entrar en raó. Aprenem que no podem fer tot lo que volem, perquè ja no tenim la mateixa energia.

El nostre organisme comença a donar senyals de debilitat, i això mos fa recordar

que no viurem per sempre. Per desagradable que això mos paresqui, pot ser obra de la gràcia de Déu per atreure-nos novament de cap a Ell.

La malaltia, el descans obligat i la limitació física mos poden ajudar a pensar més en Déu. Aquesta vida acaba, és tot lo que hi ha? S'acaba tot amb la mort? Per què pareix de tan poc valor lo que hem lograt en la vida? Al fer-mos aquestes preguntes, i especialment al acudir a Déu en l'oració, es despertarà en nosaltres alguna

La vellesa és un temps de gran sabiduria.

cosa immortal que no es debilitarà ni morirà mai més. "Però no oblidem una cosa, amics, que per al Senyor un dia és com mil anys, i un any com mil dies. No retrassa el Senyor lo que prometé, si bé alguns ho pensin així; és que té paciència amb nosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, perquè vol que tots tinguin temps de corregir-se". (St.Pere).

LA GRÀCIA DE CANVIAR

Tal vegada els nostres anys d'autosuficiència, independència i actituds egoistes mos han endurit, com la terra es resseca en estar molt de temps baix del sol abrasador. Així i tot, podem canviar. El poder de Déu i el seu amor son majors que la nostra duresa. El torrent de gràcia que surt del trono de Déu pot fondre fins i tot el cor més dur. Si mos acostam a Jesús, nostre Salvador i Senyor, podrem arrepentir-nos dels anys de rebeldia i rebre la vida

La vellesa és una gran oportunitat.

eterna que ell vengué a guanyar per a nosaltres. Llavors no importarà tenir por de la nostra edat avançada, sino que podrem estar segurs de que els anys que queden seran anys de bendició i de creixement. "Sols una cosa m'interessa: oblidant tot lo que queda a darrera i tirant-me a lo que hi ha davant, correr cap a la meta, per alcançar el premi al que Déu crida des de dalt per Jesucrist". (St.Pau).

The Word Among Us

**Si som fill de Déu,
tan és si som joves com vells.**

SERVEIS DE "SA NOSTRA"

- Comptes corrents
- Llibretes d'estalvis
- Estalvi infantil
- Estalvi del pensionista
- Imposicions a termini fixat.
- Transferències
- Domiciliació de pagaments (contribucions i tributs)
- Pagament de nòmines
- Pagament de pensions
- Xecs gasolina auto 6.000
- Tot tipus de préstecs i entre ells:
- Préstecs de regulació especial
- Préstecs Pime subvencionats pel Govern Balear
- Crèdits agrícoles
- Crèdits compra
- Compra i venda de valors
- Assessorament en inversions
- Xecs de viatge
- Canvi de divisa
- Calxes de lloguer
- Targeta 6.000
- Auto-Calxa. (Aragó i Luca de Tena cantonada Aragó)
- Descompte de Lletres
- Lletres al cobrament.

TARGETA "SA NOSTRA"

Deixi de banda l'horari d'oficina. Disposi dels seus doblers quan ho desitgi. Gràcies a la Targeta "Sa Nostra", pot disposar, ingressar i estar al corrent de les seves operacions demanant el saldo de la seva llibreta o l'extracte del seu compte corrent.

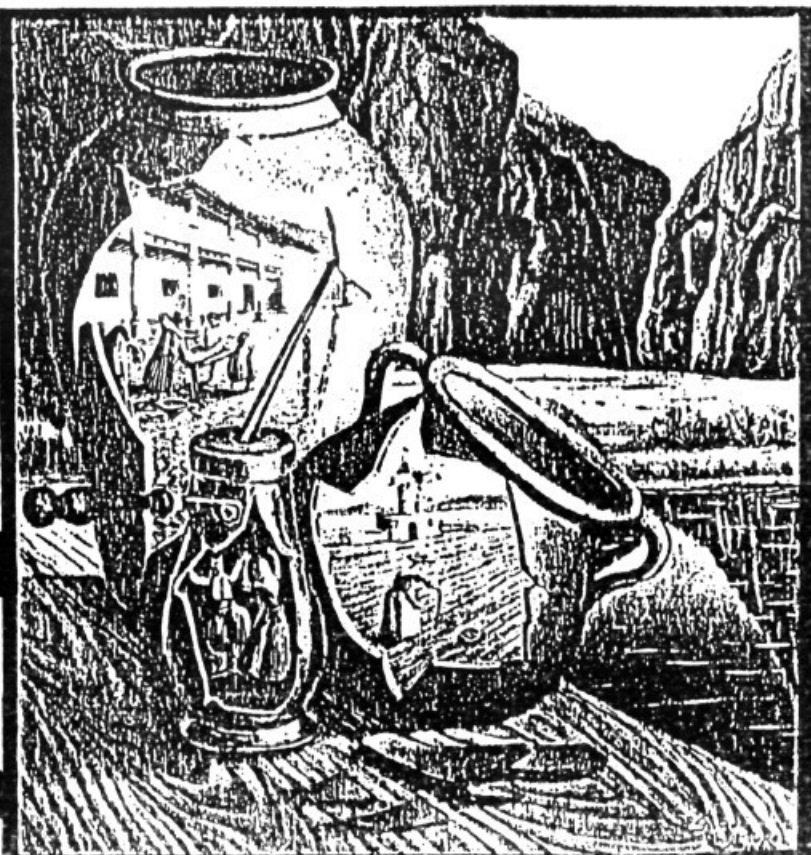

CAIXA DE BALEARS "SA NOSTRA"

restaurant • bar
Ses
Olleries

STA. EUGENIA

TEL: 620976
Ctra. Sineu km. 14,800

ENTREVISTA A M B

FRANCISCA AMENGUAL COLL A) TORRETES

NA FRANCISCA AMENGUAL ES LA PRESIDENTA DE L'ASSOCIACIO DE MESTRESSES DE CASA DE SANTA EUGENIA. COM QUE AVIAT FARA UN ANY QUE VA ESSER CREADA AQUESTA ASSOCIACIO HEM VOLGUT SABRE COM HA ANAT FUNCIONANT, QUINES COSES HAN FET I MOLTES MES COSES INTERESSANTS.

PER COMENÇAR, ENS PODRIES DIR QUIN ANY ES VA CREAR AQUESTA ASSOCIACIÓ?

Sí, aquesta associació de mestresses de casa es va fundar l'any passat, dia 10 de març de l'any 88.

I ARA EN AQUESTS MOMENTS, QUANTES MESTRESSES DE CASA LA FORMEN?

Me pareix que ara hi ha apuntades unes 72 dones.

PER PODER ESTAR INSCRITA QUINA ES LA EDAT MÍNIMA QUE HAN DE TENIR?

Mira, a l'associació de mestresses de Palma l'edat mínima per poder entrar són els 18 anys. A noltros mos varen donar total llibertat per admetre a sa gent sense tenir una edat fixada.

TOTES LES DONES QUE VOLEN ESSER MESTRESSES HAN D'ESTAR CASADES?

No, no importa que estiguin casades, la majoria hi estan, però també hi ha atletes joves que no són casades.

AQUESTA ASSOCIACIÓ DEPEN DE QUALQUE ASSOCIACIÓ GENERAL DE MESTRESSES DE CASA?

Sí, noltros som una delegació de l'associació de mestresses de Palma, depenem directament d'ella; però a la vegada aquesta associació de Palma forma part d'una associació estatal, a nivell de tota Espanya. Per cert sa presidenta de Palma forma part de sa junta de Madrid.

A VOLTROS QUI VOS SUBVENCIONA?

Mira, no mos subvenciona ningú i això és una cosa que a vegades mos limita molt, perquè voldries fer una cosa i no pots. No hi ha cap entitat que mos subvencioni. Des de un principi quan feim noves socies, ses primeres 100 pts de sa cuota mensual se'n van cap a Palma. Mos mantenim amb

aquesta cuota mensual de 100 pts. Tenim qualche ajuda que demanam, per exemple pel curs de gimnàsia mos varen donar 100.000 pts. També hem rebut ajuda de presidència. Però si volem fer qualche cosa i necessitam doblers hem de demanar una ajuda o subvenció.

QUINES ACTIVITATS HEU FET DES DE QUE ES VA CREAR?

Bé, en primer lloc varem fer i estam fent un curs de "corte i confecció". Després hem anat fent un curs de gimnàsia, classes de cuina. També s'han fet una sèrie de conferències. Va venir En Tomeu Català per xerrar-mos de sa droga, el metge don Toni Amengual que és ginecòleg també va venir a donar-mos una conferència i dos metges naturistes a mostrar-nos la medicina natural. Per dia 20 de març està

Estam molt contentes perquè sa gent ha participat en tots els actes que hem fet.

previst que vengui un psicòleg a fer una conferència amb el tema "relacions pares-fills; creim que és un tema molt important perquè hi hagi una millor convivència entre uns i altres.

CÒM TRIAU ELS TEMES D'AQUESTES CONFERÈNCIES?

Noltros procuram fer conferències de temes que puguin interessar a sa gent. Feim una assemblea ordinària per comentar allò que interessa; volem que ses mateixes socies mos diguin que volen saber, perquè a lo millor a noltros no se mos ocorr.

QUINS OBJECTIUS TENIU PENSATS PER UN FUTUR?

Tenim ganes de que sa cuinera pugui venir una vegada cada mes a donar-mos una classe de cuina. Llavors, encara que no estigui acabat de concretar, estam parlant de tenir conferències una vegada cada mes, per informar-nos de temes importants, de temes problemàtics, etc. Volem que quan sa faci una conferència sa gent se pugui aprofitar lo màxim possible, és a dir, que siguin temes interessants per a tothom. Per ara estam molt contentes

Procuram fer conferències de temes que interessin a sa gent.

perquè sa gent ha participat en tots els actes que hem fet i ha estat molt interessada.

PER FER-SE SOCIES QUÈ HAN DE MENESTER?

Només se necessita una fotocòpia del carnet d'identitat, tres fotos carnet i pagar una cuota mensual de 100 pts. Pel curs de gimnàsia ha de pagar 1000 pts, però és l'únic curs que s'ha de pagar apart, és a dir, els altres curssets se paguen amb els doblers de la cuota mensual.

QUÀN FEIS SES REUNIONS I QUANTES SOU LES QUE FORMAU LA JUNTA DIRECTIVA?

Ses que forman sa junta som 8, i feim dues classes d'assamblees; una on només mos reunim noltros 8 i ho feim cada 15 dies, i una altra assemblea que feim amb les socies on xerram amb elles i comentam allò que els interessa més. Els càrrecs de sa junta se poden renovar d'una manera democràtica.

TE PAREIX QUE AQUESTA ASSOCIACIÓ ANIRÀ ENDAVANT?

Sí, jo crec que sí, pens que sa gent està animada i sa feina se fa de gust. Crec que és una cosa positiva, perquè li dóna una importància a sa feina de sa dona a ca seva. També ajuda a que aquestes dones puguin tenir un contacte entre elles, t'estimula a participar-hi. Jo crec que ses dones de Santa Eugènia s'han integrat molt bé i estan molt contentes. Noltros anant fent i caminant endavant.

VOLDRIES DIR QUALQUE COSA MES?

Sí, a sa reunió de dissabte dia 11 de febrer ferem presidenta d'honor a na Maria Bibiloni Coll perquè trobam que s'ho mereix com a bona mestressa de casa que creim que és. Des de aquí li volem donar les gràcies per haver acceptat aquest honor amb il·lusió i alegria.

TONI I PILAR

EL CANVI DELS NOMS DELS CARRERS

Els noms dels carrers de Santa Eugènia han estat sempre un tema molt polèmic i conflictiu -i amb raó- un tema que ha mogut molts de comentaris i discussions entre la gent del poble. Si s'han de canviar o no, si s'han de posar en castellà o en la nostra llengua, si és important el seu canvi o no; això només és una mostra de la multitud d'interrogants que s'han plantejat les persones del poble.

El que nosaltres pretenem des d'aquest escrit és fer una valoració, el més objectiu

possible, sobre una cosa que creim necessària i fonamental: El **canvi dels noms dels carrers**, creim que molta gent -per no dir la majoria- està d'acord amb aquesta idea: posar els noms antics i populars als carrers correctament normalitzats.

Pretenem també, mitjançant una enquesta, fer saber a les autoritats del poble que és el que la gent opina sobre aquest tema i el que està fent l'Ajuntament per ell. Podem recordar que era una promesa dels grups polítics en els seus programes

NOM ACTUAL

PLAZA ESPAÑA
JOSE ANTONIO
CAIDOS
OBISPO SASTRE
CAMARADA ZAYAS
GRAL. GODED
GRAL. MOLA

ANTONIO MAURA
JOSE BALAGUER
DIVISION AZUL
BARTOLOME CAÑELLAS
JOSE SOCIA
ALEJANDRO ROSSELLO
GRAL. WEYLER
CONDE SALLEN
CALVO SOTELO
ESCUELAS
GENERAL FRANCO

NOM ANTIC

SA PLAÇA
CARRER DE SA PLAÇA
CARRER DE SES MONGES
CARRER DE'S SOL
CARRER DE'S SOL
CARRER DE'S MOLL o DE'N MOLL
CARRER DE S'ALJUB
o també Camí de Santa Maria
CARRER DE S'ALJUB
CAMI NOU
SA COSTA
CAMI DE'S PUIG
JOSE SOCIA
CAMI DE SON MIQUELET
GENERAL WEYLER
CAMI D'ABAIX
CARRER DE S'ESTACIÓ
Actualment encara és CALLE B
CARRER MAJOR

Actual

Nom antic (*)

Nom actual

Nom antic (*)

→
electorals de les darreres eleccions democràtiques. Una promesa que després de dos anys no s'ha complert. Fins i tot el partit majoritari a l'Ajuntament havia fet aquesta proposta: **Recuperació dels noms antics dels carrers, previa consulta al poble**, que és un extracte del seu propi programa electoral. Ja que l'Ajuntament no ha duit a terme aquesta consulta, nosaltres l'hem ajudat fent-la.

Pràcticament, el nostre poble és l'únic de Mallorca que encara conserva aquestes plaques i això ja fa riure, per no dir vergonya.

A la nostra revista aquest assumpte ja s'ha tocat molts de pics; ja s'han fet enquestes, cartes i articles, recordem el del Pare Bibiloni. A molta de la gent a qui s'ha entrevistat -entrevista jove, infantil, etc- se li ha fet aquesta pregunta i les respostes sempre han estat a favor del canvi de noms dels carrers. Però, fins ara, totes aquestes propostes populars no han servit de res.

A Santa Eugènia existeixen els noms populars dels carrers -els noms antics- i això ningú ho pot negar. Per posar un exemple clar; al "Carrer de's moll" ningú

→
(*) Aquestes plaques estaven tirades dins una caseta plena de escombros, darrera l'Ajuntament.

li diu "Calle General Goded". Per altra part, també hi ha la possibilitat de dedicar carrers a gent que ha fet coses importants pel poble; que n'hi ha.

Creim que si el partit majoritari de l'Ajuntament no es fia d'aquesta enquesta i dels seus resultats, seria positiu que ell complís la seva promesa electoral i fes una consulta general i efectiva a totes les persones del poble, així no tendria cap classe d'escusa per no canviar-los, sabria el que la gent desitja i que d'una vegada per totes no ens distinguem a tot Mallorca per esser els únics d'una cosa que realment no fa posar orgullosos als taujans.

Texte i fotos: **MATEU Crespí Perelló**
Vicenç Amengual Canyelles
Gabriel Lladó Riutort

Aquesta placa no sabem si ha estat col·locada a qualque carrer del poble, és el revers de la placa Calle Mayor +

ENQUESTA DIRIGIDA AL POBLE SOBRE EL CANVI DE NOM DELS CARRERS DEL POBLE

70 ENQUESTATS (1ª i 5ª preguntes)
 61 ENQUESTATS (Totes les preguntes)

CANVIARIES ELS NOMS ACTUALS DELS CARRERS DE SANTA EUGÈNIA?

SI NO NS/NC

RESULTATS

SI: 61 - 87'1 %
 NO: 6 - 8'5 %
 NS/NC: 3 - 4'2 %

EN CAS DE RESPOSTA POSITIVA, POSARIES LES PLAQUES EN LA NOSTRA LLENGUA?

SI NO NS/NC

RESULTATS

SI: 55 - 90'1 %
 NO: 3 - 4'9 %
 NS/NC: 3 - 4'9 %

QUINS NOMS POSARIES?

- Noms moderns (personatges destacats actuals)
- Noms antics (els noms d'un temps)
- NS/NC

RESULTATS

Moderns: 13 - 21'3 %
 Antics: 48 - 78'6 %
 NS/NC: 0

CREUS QUE ÉS UN ASSUMPTE QUE S'HURIA DE RESOLDRE AVIAT?

SI NO NS/NC

RESULTATS

SI: 59 - 96'7 %
 NO: 1 - 1'6 %
 NS/NC: 1 - 1'6 %

SABIES QUE EN EL PROGRAMA ELECTORAL DEL PARTIT MAJORITARI A L'AJUNTAMENT HI HAVIA LA PROPOSTA DE CANVIAR ELS NOMS DELS CARRERS?

SI NO NS/NC

RESULTATS

SI: 18 - 25'7 %
 NO: 47 - 67'1 %
 NS/NC: 5 - 7'1 %

Donam la mà als ajuntaments,

construïm Mallorca plegats.

El Consell Insular de Mallorca du a terme en col·laboració amb els municipis petits de l'illa, un ambiciós programa de realitzacions que és el resultat d'una estreta cooperació en matèria tècnica, jurídica i econòmica i en una àmplia plataforma d'accions en els camps més importants de l'activitat ciutadana diària.

El Consell Insular de Mallorca ofereix als diversos municipis una ajuda inestimable en matèria d'assistència social als ciutadans, de foment de la cultura popular, de dotacions d'infraestructura esportiva als pobles, de potenciació de les activitats econòmiques i socials, de creació de llocs de feina, de construcció de carreteres, de protecció del medi ambient i de tot quant s'ha de menester perquè els petits municipis de la nostra illa puguin disposar d'unes dotacions d'infraestructura adequades a les seves necessitats.

**Per nosaltres,
els més petits són els
més grans.**

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ENTREVISTA "jove"

A M B

COLOMA MARTORELL CANALS a)"topa"

QUÀNTS D'ANYS TENS, QUIN ANY VARES NEIXER, I QUIN SIGNE ETS?

Tenc 20 anys, vaig néixer el 28 de Març de 1968, som Aries però no el mir mai no m'agrada, perquè trob que no diu la veritat, mires un diari i diu una cosa, mires un altra diari i en diu una altra, si fos un llibre ho ho miraria.

TENS MOLTES AFICIONS?

La que més m'agrada és es tennis, ara que aquí hi ha molts de problemes degut a que no hi ha nines que hi juguin, i sempre he de jugar amb els al.lots.

DEU ESSER UN RETE PER TU GUANYAR ALS AL.LOTS?

Si, però es que no he guanyat mai, he participat a un torneig d'aquests de ses festes, però no vaig fer res, me varen donar un premi per que era la única nina; me va tocar jugar amb en Ramón "Torretes" i me va donar una passada.

I A PART DES TENIS?

No ho sé.

I ES CINE?

No, es cine no m'agrada.

I SA MÚSICA?

Sa música m'encanta, m'agrada per exemple Dire Straits, aquests grups que no passen mai de moda, però aquests conjunts que surten un estiu i ja no tornen sortir no m'agraden.

A QUÈ TE DEDIQUES ARA?

Faig feina aquí an es Pub, i tres dies a sa setmana vaig a corte, a aprendre a cosir.

T'OCUPA TOT LO DIA ESTAR AQUÍ?

**M'agrada es tennis
i sa música**

No, no m'ocupa tot lo dia, es dematí fas un poc net, i s'horabaixa fins que ve sa gent pots descansar, no és pesat perquè nos entenem amb so meu germà.

VOL DIR QUE T'AGRADA ESTAR AN ES BAR?

Si, per que jo des de que tenia 10 anys som a dins un bar, primer a Ca'n Topa, després vàrem estar dos anys fora estar enlloc, i després vàrem obrir aquí. Això és un ambient molt guapo estar sempre aquí amb joves i fas feina a gust.

MOS PODRIES CONTAR UN POC QUE HA ESTAT DE SA TEVA VIDA?

Vaig estudiar E.G.B. com tot-hom, i després vaig estudiar B.U.P., vaig fer fins a tercer, es C.O.U. no el vaig fer per que no pensava seguir carrera, i llavors ja només he fet feina aquí.

TENIM ENTÈS QUE HAS FET UN POC D'ATLETISME?

Si, anava amb so meu germà a Sta. Maria amb en Jaume "de sa Sini", i amb ell vàrem córrer, jugàvem a baloncesto, vàrem anar a campionats. He corregut però no he estat mai cap marevella, als jocs escolars sempre participava, a mi m'encanta s'esport.

T'AGRADA QUE TE FACIN FOTOS?

No, gens ni mica.

QUÈ TROBES DEL POBLE?

En primera ses plaques haurien de estar en mallorquí, amb els noms que hi havia abans, i també que s'ha espenyat un paisatge molt guapo, com per exemple a baix de Lourdes, no vol dir que no hi puguin viure, però que haguessin fet unes casetes guapes. Apart d'això en qüestió de jardins està molt malament, no hi ha arbres sembrats ni res d'això. També estiria bé que fessin vivendes, el poble guanyaria molt.

DE SA REVISTA QUE TROBES?

Està bé, però hi hauria d'haver més informació des poble, s'hauria de xerrar més d'ell.

CANVIERIES ES POBLE PER ANAR A UN ALTRA LLOC?

Mai, jo a Santa Eugènia sempre, a Palma per res del món, ni a un altra poble tampoc, a mi m'encanta estar aquí, i a més és tan aprop de Palma que no hi ha problemes.

I SES FESTES QUE FAN EN ES POBLE, QUE HI TROBES?

Que n'haurien de fer més. Lo que més m'agrada és que ara les dues es joves, està bé així i estava bé abans.

M'agrada molt Santa Eugènia

QUE T'ESTIMES "LO MALO CONOCIDO" O "LO BUENO POR CONOCER"?

Lo malo conocido.

ES TORNEIG DE BILLAR VA ESSER INICIATIVA VOSTRA?

Va esser iniciativa des meu novio, i nosaltres el vàrem ajudar, ell va dur els billars i les col·laboracions, va venir gent de per tot i va tenir molt d'èxit, va durar des de les 10 del vespre fins a les 5 de la matinada.

QUINES AMBICIONS TENS?

No ho sé, ambiciosa en qüestió de doblers no ho som. Voldria arribar a esser una persona normal, m'imagin que casada i tot això.

HI HA QUALQUE COSA QUE T'AGRADARIA FER O QUALQUE COSA QUE NO HAS FET?

Qui més qui menys li agradaria haver tengut una vida fàcil, fora haver de fer feina, però no me queix per que he estat bé.

JAUME I XAVIER

CLASES DE

CORTE Y CONFECCION

- + horarios: mañana, tarde o noche
- + con posibilidad de obtener título oficial "SISTEMA MARTI"
- + INFORMES:

María Lladrés   teléfono 62 13 57

C/ Juan Mesquida, 77   Santa María

CONOCIENDO NUESTRO CUERPO

(1ª parte)

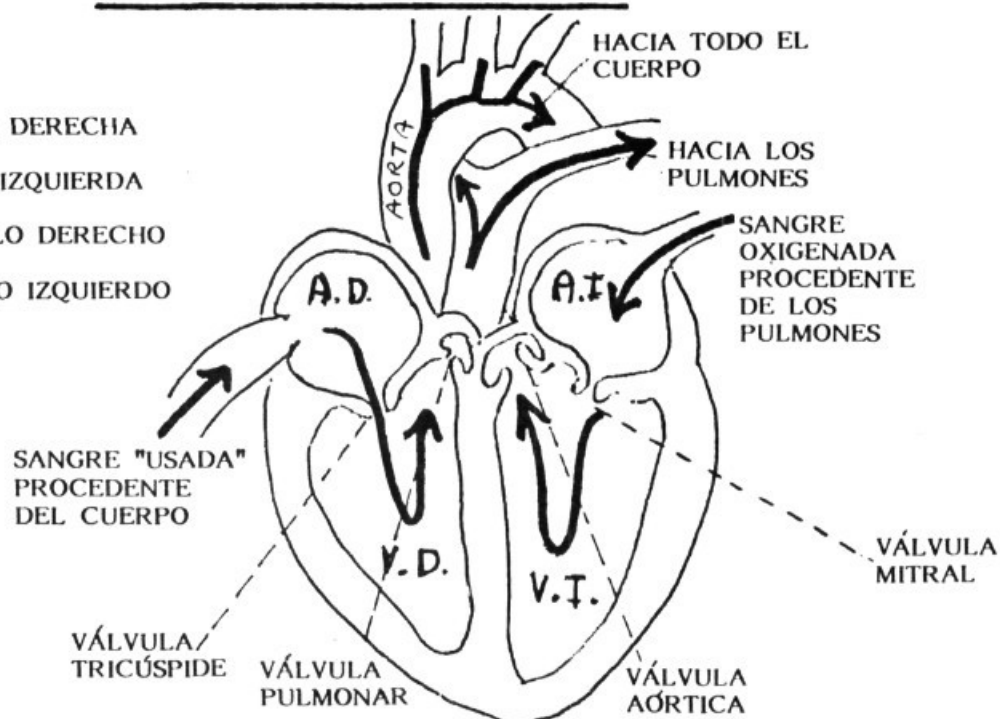
EL CORAZON

A.D.=AURÍCULA DERECHA

A.I.=AURÍCULA IZQUIERDA

V.D.=VENTRÍCULO DERECHO

V.I.=VENTRÍCULO IZQUIERDO

El corazón es un órgano muscular en forma de cono, que bombea sangre hacia todas partes del cuerpo. Su tamaño es más o menos como un puño cerrado (a veces puede ser más grande debido a ciertas enfermedades), y trabaja sin descansar durante toda nuestra vida, contrayéndose aproximadamente unas 70 veces por minuto, mediante la coordinación de impulsos nerviosos y contracciones musculares. El corazón se encuentra dentro de un "saco" protector llamado pericardio, y descansa sobre el diafragma, entre los dos pulmones. Está protegido por delante por el hueso esternón, y las porciones de los cartílagos costales tercero y sexto. Pesa alrededor de unos 280 gramos en el hombre, y unos 230 a 280 gramos en la mujer.

El corazón está constituido por tres capas: el epicardio (exterior), el miocardio (en medio), y el endocardio (interior). El miocardio del que oímos hablar tanto (infarto de miocardio, paro de miocardio, etc.) es la capa muscular del corazón.

Hay cuatro cámaras en nuestro corazón: los dos ventrículos, de paredes musculares muy gruesas, sobretodo el izquierdo, i dos aurículas, más pequeñas, de paredes musculares más finas. Entre los dos ventrículos hay un tabique que divide el corazón en dos lados, izquierdo y derecho. El lado izquierdo bombea sangre oxigenada procedente de los pulmones, hacia todo el cuerpo. El lado derecho bombea desoxigenada (usada) procedente del cuerpo, hacia los pulmones para recibir mas oxígeno.

Hay cuatro válvulas en el corazón: la tricúspide, entre la aurícula y ventrículo derechos; la mitral, entre la aurícula y ventrículo izquierdos; la aórtica, a la salida del ventrículo izquierdo, y la pulmonar a la salida del ventrículo derecho.

Los factores que afectan al pulso son: las emociones, el ejercicio, la temperatura, la acción de ciertas hormonas, el dolor y el estrés. Al corazón le gusta que caminemos, que no estemos inactivos, porque se fortalece y trabaja mejor con el ejercicio físico.

Val.

CARTA DELS FAMILIARS DE SOR MIQUELA

GRÀCIES; MOLTES DE GRÀCIES

Estimat poble de SANTA EUGENIA: en acabar el Funeral de "Sa Tia Miquela", vaig estar a punt de pujar a l'altar i des d'allà donar-vos les gràcies per tot el que heu fet per la tia a lo llarg dels 24 anys que compartí la seva vida amb vosaltres.

Vull arribar a totes les cases del poble i dir-los en nom propi i de tota la meva família: MOLTES GRACIES.

Sempre tendrem de vosaltres un grat record i la impressió de que sou capaços d'estimar, i estimar de veres. Sabeu apreciar el bé que vos fan aquesixes gents senzilles que un dia s'enamoraren de Déu, però amb una gran dimensió humana, com era la nostra tia.

Heu demostrat esser un poble unit, cosa rara avui, joves i no tan joves sabeu formar un grup capaç de resar i fer festa.

Supòs que ells vos parlava de la seva família, però a nosaltres ens informava de tot el que passava a Santa Eugènia; neixaments, noces i mos llegia una muntanya de "gloses" que per a tots els aconeximents tenia que fer rimar donant consells a tots, grans i petits.

Estam molt agraïts a DEU PARE de que deixi descansar a la tia entre vosaltres. Passaran els anys i la recordareu com a una padrineta simpàtica que finalitzà la seva vida donant gust als altres.

Ja sabeu aque a ella li agradaven les festes. Estic segura que aquell 2 de febrer, des de dalt veient ja les coses distintes perquè duen la marca de Déu, aniria repetint amb veu tremolosa: "Ho heu fet molt bé, a mi m'agraden les coses solemnes".

En els meus moments de pregària, com a franciscana, deman una bendició de Déu sobre aquest poble de Santa Eugènia, i sols puc repetir-vos una vegada més GRÀCIES;

Sor Francisca Ginard Burguera

Peluquería de Señoras
CATALINA

C/. Camarada Zayas, 20 - 1.º

TELÉFONO: 62 10 76

SANTA EUGENIA

Le ofrece los servicios de

Lavar y marcar, tintes, permanentes,
manicura, pedicura, depilación a la
cera.

Esperamos su visita

UN COR A CIUTAT

Resulta xocant constatar que per tot arreu, a casa nostra, es parla de Drets Humans; ens omplim la boca d'aquest mot i se n'omplen planes de publicacions de qualsevol mena amb referències explícites als drets humans o constitucionals.

Resulta xocant també que oblidem amb tanta facilitat els drets — humans i constitucionals — que tenen els «ajaguts», els «tombats» —perquè aquests no estan drets, no— de casa nostra. A la vista està que això de drets humans és per a una altra casta de gent, aquests no hi entren.

Se'ns presenta fredament, tot un pla urbanístic de Serveis a Ciutat, on hi gaudirem tots els ciutadans, un bell estudi; però s'oblida quelcom d'important: on situar la gent «ajaguda i tombada» que viu allà, així de senzill. Me recorda, no sé per què, el Pla «Barcelona 92», on també es re-estructura la Ciutat, tot ben maco, més que mai, es fan desaparèixer aquelles brutes pensions dels carrers del Raval, però també obliden la gent que viu —mal viu— allà, i ara se li negarà això; han de netejar la Ciutat.

Això no és nou. En el Molinar, hi ha els eterns Molins i barraques de Ca'n Pere Antoni, del carrer de Cuba i veïnat de l'escola Infante Felipe, on també hi viu gent. Anys d'eterna espera, planificacions urbanístiques que es presenten a la Premsa local, plànols: pisos, tendes, serveis, galeries d'art... bells i ambiciosos projectes, però també obliden les persones i les rates que allà hi viuen; amb les rates suposo que tindràn un pla d'exterminació, però amb les persones, què pensen fer-ne?

El Jutjat ha demanat, fa temps ja —les claus a la gent que viu en els molins. Sr. Jutge, no hi ha portes. La Conselleria de Cultura de la Comunitat Autònoma diu, fa temps ja, que ells no poden afavorir el barraquisme, que caldrà estudiar de fer uns petits xalets estructurats per la seva forma de vida, per a aquesta gent. Sr. Conseller, les barraques amb la gent continuen aquí, hivern i estiu. La mateixa història de sempre: els problemes estan a la vista, però els responsables viuen en una altra galàxia.

Això restarà així fins que un dia la pala arrasi i netegi tota l'escòria; i ells? Dels drets humans d'ells, d'això no se'n parla.

«Todo ciudadano tiene derecho a una vivienda digna».

Suposo que aquí manca un aclariment: «no tots els ciutadans, són igual de ciutadans».

Els temps han canviat. Avui no és temps de denúncia, com abans. Molts dels que abans denunciaven, ara tenen responsabilitats, i ho veuen diferent, o millor, no es veu. Però el cert és que aquesta gent continua vivint allà mateix, com abans, fins que els treguin fora, malgrat no ho volgem veure o vulguem tancar-hi els ulls.

En Lluís LLach, en el seu darrer disc, amb tota la seva força i fondària denuncia aquesta altra cara de Barcelona 92, presenta «un cor a Barcelona». A casa nostra, a Ciutat, sovint denunciem agressions al poble xilè, i molt bé. No estaria gens de més que miràssim també a casa nostra, que miràssim la nostra realitat, que la miràssim no des dels plans que se'ns pre-

senten, sino des dels ulls i la realitat de tots aquests que no tenen drets perquè estan ajaguts, potser llavors cridaríem amb noms i llinatges, com Lluís LLach: «On són —a casa nostra— els que han robat la misèria».

Pere Mascaró

MALLORCA MUSULMANA

La dominació musulmana a Mallorca començà el 902 amb la conquesta de l'illa i la seva incorporació a l'emirat independent de Còrdova i perdurà fins el darrer dia de l'any 1229 en que Madina Mayurka fou ocupada per les tropes cristianes de Jaume I.

Durant la seva pertinença al món musulmà, Mallorca asimilà totalment la seva cultura fins al punt de que el cristianisme arribà a desaparèixer, degut a la gran immigració dels musulmans de la península i a que la població mallorquina era escassa i poc arrelada culturalment.

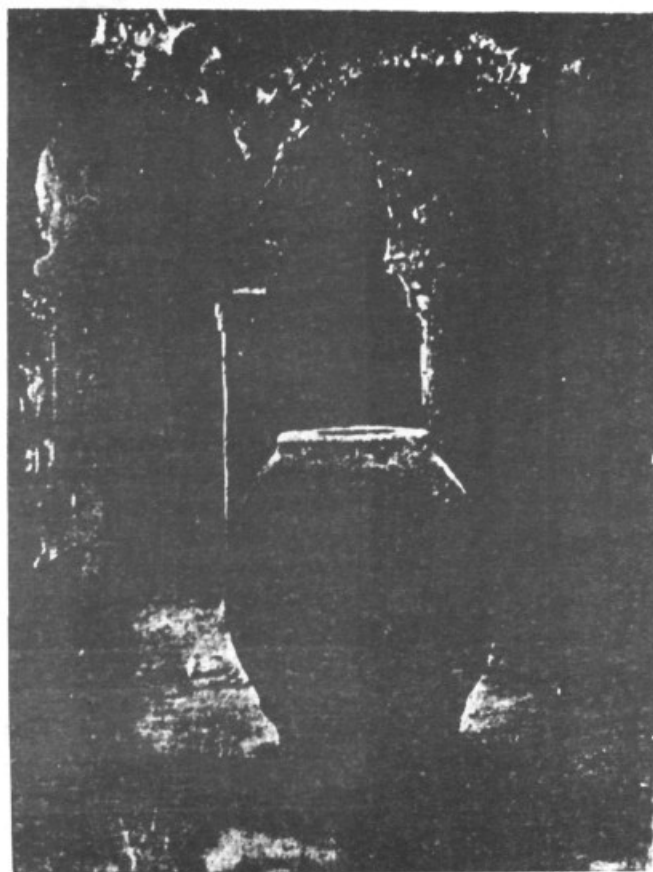
La Mallorca musulmana passà per diferents etapes en quant a l'organització política: Primer formà part de l'Emirat independent de Còrdova, després passà a formar part del regne taifa de Dènia per a continuació proclamar-se com emirat independent; amb l'arribada dels almoràvits perdé la seva independència i entrà al seu imperi, finalment foren els almohades els qui ocuparen l'illa.

La cultura musulmana va florir intensament, mentre a la resta de l'Europa medieval predominava el feudalisme, els musulmans es confirmaven com una potència econòmica, política i cultural.

La vida intel·lectual fou molt important i la prosperitat econòmica va permetre la construcció de ciutats tan hermoses com Còrdova.

Les restes arquitectòniques musulmanes a Mallorca són molt escasses. En quant a les arquitectòniques es redueixen als banys àrabs de Ciutat, el palau de l'almudaina (en el qual tot allò autènticament musulmà quasi ha desaparegut), l'arc de la drassana que hi havia al mateix palau, i alguns residus de murada.

Sembla que els banys àrabs del carrer de Serra a Ciutat, segons un anàlisi arquitectònic, foren construïts entre finals del segle IX i principis del X. Construïts per

ordre de Isam el Khaulaní juntament amb posades i mezquites, construccions que no han arribat als nostres dies.

El siurell, un dels objectes més típics de la nostra cultura sembla que es remonta a l'època musulmana, més concretament a l'època dels almoràvits, adams dels siurells, els cosis i ribells que encara empreu actualment tenen el seu antecendent a les ceràmiques musulmanes.

Encara que les restes arqueològiques no siguin abundants cal resenyar que la cultura musulmana encara no ha desaparegut totalment del caràcter del poble mallorquí.

Ma Eugènia Mulet Pou

LA CRISI DE FE

EN L'ADOLESCÈNCIA

(2ª part)

LES CAUSES QUE PROVOQUEN AQUESTA CRISI DE FE SON DE DIVERSA ÍNDOLE, I VENEN MATITZADES PER LES EXPERIÈNCIES CONCRETES DELS INDIVIDUS. EN PRIMER LLOC HEM DE DESTACAR L'ESPERIT RACIONALISTA I HIPERCRTIC QUE DOMINA AQUESTA ETAPA DE LA VIDA, L'ÀNSIA DE INDEPENDÈNCIA ENFRONT DE TOT, EL DESIG DE NOVES EXPERIÈNCIES, EL REBUIG DE LES NORMES IMPOSADDES I DE LES INSTITUCIONS SOCIALS I RELIGIOSES...

PROBLEMES ESPECÍFICS DE LA CRISI DE FE EN L'ADOLESCÈNCIA

1.- L'APERTURA AL MÓN DE L'ADOLESCENT I LA SEVA CRISI DE FE: L'adolescent es distingeix per un afany enorme de coneixement i de descobriment de tot el que l'envolta, que el fa enfrontar-se a tota classe d'experiències que l'astoren i el desconcerten. En aquest contexte l'atl·lot sent per primera vegada la sensació de l'ausència de Déu, sobretot davant la presència del mal en el món. Un accident, la mort d'un ser estimat, la consciència de les injustícies, de la fam... poden dur al jove a una actitud de desconfiança davant Déu, que poden desembocar en una autèntica rebeldia. Així l'oració, sobre tot l'oració de petició, es viu com un autèntic problema insoluble. En la relació amb Déu existeixen diferències entre atl·lots i atl·lotes. En l'atl·lot adolescent, Déu coincideix amb un Déu-Pare, i generalment, amb la imatge d'un Déu legislador i jutge, mentres que en l'atl·lota adolescent es sent a Déu preferentment, com un confident amable, un amic ideal, una font de seguretat. En aquest cas la crisi de l'experiència de Déu no sol resultar tan traumàtica com en l'atl·lot, però en ambdós casos es viu la fe baix d'un pesat interrogant, sobre tot quan es toca el tema del caràcter absolut de Jesucrist enfront a les altres religions. En aquest punt les relacions negatives en ambdós casos solen ser sorprenentment violentes.

2.- ÀNSIA DE LLIBERTAT, AFIRMACIO DE SI MATEIX, I REBUIG DE LES NORMES I INSTITUCIONS: Pel seu esperit hipercrtic i racionalista l'adolescent projecta la conflictivitat que viu amb els seus pares sobre tota casta de normes i institucions ecclesials, que experimenten com a limitacions il·legítimes a la seva recerca d'autonomia i de llibertat. En això incideix de forma especial sobre les normes de tipus religiós, que possiblement s'hagin utilitzat en el si de la família per introduir formes de pensament i comportament, que en el moment de l'adolescència es someten a revisió i a una crítica radical. Els conflictes, que es solen originar en la confrontació pares-fills en aquest punt, augmenten el rebuig de les normes i pareix que donen la raó als adolescents en la seva "lluita alliberadora", en la que refúen amb passió la necessitat i l'existència de mediacions ecclesials.

LA PRESENCIA DEL MAL POT DUR A UN SENTIMENT DE L'AUSENCIA DE DÉU.

3.- EL DESPERTAR SEXUAL I LA QUESTIO MORAL: Es en aquest camp de la sexualitat on el rebuig de les normes morals és més patent sobre tot en els adolescents varons. I així la problemàtica sexual contribueix de forma determinant a la crisi religiosa. El desenvolupament fisiològic de la pubertat provoca el resurgir de pulsions instintives amb repercussions psíquiques, que aguditzen

el conflicte de la fe, especialment quan la fe ha creat, per intervencions equivocades, sentiments de culpa davant la sexualitat. D'aquesta manera l'adolescent pot experimentar la religió com un factor repressiu, que mutila la persona en aspectes decisius. Curiosament es pot donar una alternativa ambigua com efecte d'aquest conflicte: L'atletisme s'allunya de les pràctiques religioses (sobretot de la confessió) per fugir de la tensió interna o augmenta l'observància d'aquestes pràctiques per la pressió de la culpabilitat. Cap de les dues possibilitats és positiva.

4.- AFANY DE SABER, ACTITUT RACIONALISTA I QUESTIONAMENT DE LES RESPOSTES RELIGIOSES: D'una religiositat infantil basada sobretot en l'afectivitat, l'adolescent va passant a una actitud racionalista enfront de la fe. Tendeix a refuar tot el que sona a misteri com una ofensa a la seva capacitat intel·lectual del ser humà o com una coartada per a no respondre a preguntes inquietants per al creient.

LA MANCA D'INTERES RELIGIÓS ES CONCRETA EN L'ALLUNYAMENT DE LA PRACTICA RELIGIOSA.

Es rebela contra els dogmatismes i contra les veritats presentades com a absolutes, i viu amb tensió les aparents discrepàncies entre la ciència i la fe. El dubte de fe se instala en el seu interior de forma molt emotiva i posa un interrogant sobre la fe com a contingut i com a decisió.

5.- L'ACTITUT CONSUMISTA I LA SEVA INFLUÈNCIA EN L'ESFERA RELIGIOSA:

En alguns adolescents la crisi de la fe adquireix un matís especial. No es tracta tant d'una ruptura o d'una lluita interna com de la vivència conformista i superficial de l'experiència religiosa. Aficats de ple en la "mística del consum" la seva fe es dilueix en una pràctica religiosa, basada en el costum i sostenguda per la influència familiar, però sense poder de transformació personal. Es tracta en realitat d'un "consum d'elements religiosos", sense conviccions profundes, en una absoluta passivitat davant les qüestions fonamentals de la fe. Poc a poc, segons passa el temps i per la pressió de l'ambient social pluralista, la majoria d'aquests joves aniran desembocant en una definitiva indiferència religiosa.

6.- ESTRUCTURACIÓ PERSONAL I EXPERIÈNCIA NUCLEAR CRISTIANA: Els nostres adolescents, que estan soportant les tensions

del món pluralista, inmersos en un relativisme ètic ambiental i bombardejats continuament per una catarata d'informacions disperses i heterogènies, no troben normalment ni en la família ni en l'escola l'ambient serè i propici per a una adequada estructuració personal. Les seves personalitats en creixement pateixen una fragmentació interior, sense una columna vertebral que sostengui la seva persona i la seva recerca incessant. En aquestes circumstàncies resulta difícil l'assimilació dels valors religiosos a partir de l'experiència nuclear cristiana: Viure la fe en Déu per Jesucrist amb la força de l'Esperit Sant. La seva "fragmentació religiosa" les du a una fàcil actitud d'intercanvi de valor, sense la consciència precisa per a un discerniment adequat enfront de les nombroses ofertes de sentit que l'entorn els ofereix.

Antonio Giménez Ortiz
 Adaptació de Nadal Trías Orell

ERMITA DE BONANY

Està situada a uns 4 Kms. de la vila de Petra. En la vertent sud-est de dit puig en època remota fou encontrada la imatge de Maria Sma., per un humil sagal que feia pasturar el bestiar, segons afirma la tradició. Al lloc de la trobada se li denomina "Font de la Mare de Déu, perquè hi ha una font que brota d'una cova artificial on hi ha una magnífica imatge.

L'any 1600 una gran sequia va asolà l'illa, estant molt de temps sense ploure. A la majoria dels pobles precavia la recollida de gra i fruites, i encara que a Petra fou molt abundant degut a les grans súpliques que s'alçaven al cel mitjançant la Verge. Aquest any fou anomenat "bon any".

El rector de la parròquia de Petra va tenir la idea de construir un temple a la soberana Mare per donar-li les gràcies per tan gran concebut als seus fills. Va pensar que la titular no podia esser altra millor que l'antiga imatge, danant-li el nom feliç any, o sigui de "bon any". Les obres de la nova ermita van començar vers l'any 1604 dalt del anomenat Puig de L'Alqueria Maria o també Puig de Son Burgues.

No se sap molt bé quan varen esser acabades les obres, però si que una vegada aixecat el edifici sagrat es va posar la imatge i juntament amb ella un anacoreta anomenat Bartomeu Roselló (morí l'any 1637).

Els jurats de la Vila es prengueren molt a pit les obres de construcció i van proposar com a page de la verge a Fr. Matias Amengual (natural de Petra). Poc temps després començà a l'ermita un vida solitària.

L'any 1697 es van engrandir els diferents compartiments de l'ermita, i ja l'any 1885 es va reformar i restaurar l'església. L'any 1890 va esser víctima d'una gran descarga elèctrica lo que va suposar molts de destrossos. Els mateixos devots foren els qui van reparar el mal. Finalment l'any 1895 els jurats de la vila entregaren els seus drets damunt la santa casa a l'autoridad eclesiàstica, com l'única competent amb béns sagrats.

Així es va confiar el Santuari a la congregació d'Ermitans de San Pau i San Antoni. Aquests es van traslladar a Bonany el 15 de febrer de 1896.

L'any 1918 van concluir les obres de l'hostal que consistien en sis celdes, cuina i menjador, per tant no era de molta capacitat, però si ben indicat per la devoció.

L'any 1919 la bóveda de l'antiga capella es va derrumbar. En ves de construir-la de nou o arreglar-la, es va decidir fer una nova construcció. L'Església es va edificar mitjançant tots els medis possibles: el poble, l'ermità Càndido que va fer una important donació venguent el seu patrimoni personal i tants d'altres.

La nova iglesia fou beneïda el 28 de juny de l'any 1925 pel vicari capítular de la Diòcesi Mn. Bartomeu Pascual, hi van assistir les autoritats i fidels dels pobles veïns.

La figura de la Verge es de les anomenades amb el nin Jesús damunt els seus genolls. Moltes són les joies que du perquè han estat donades pels seus devots.

Encara avui segueix pujant molta gent per visitar la Mare i posar amb ella la seva confiança. Són quatre els ermitans que cuiden d'aquest hermós santuari practicant la caritat amb els peregrins que damenen la seva assistència, així com cultivant les terres del Santuari.

Xisco Casellas.

SANTA EUGÈNIA
 Revista per a la Divulgació i la Cultura

**Revista
"SANTA EUGÈNIA"**Revista per la Difusió
i la Cultura**Nº 41 DL. PM 625/1983**Aquest exemplar
val 100 PtsRedac.i Ad.C/J.Ant.12 tel.620260
07142 - SANTA EUGÈNIAEditat i compost
a la Parròquia de Santa Eugènia
Mallorca

Imprès a:

INFORMACIONS LLEVANT.Manacor

CONSELL DE REDACCIÓ Nadal Trías Orell, M^aMagdalena Perelló
Bibiloni, Gabriel Lladó Riutort, Pilar Bascu-
ñana Bibiloni, Xisco Casellas Fiol, Mateu
Crespí Perelló, Xavier Bascuñana Coll,
Toni Cañellas Vich, Jaume Riutort Crespí,
Sebastiana Sastre Coll, M^aEugènia Pou
Mulet i Maria Crespí Payeras.**Col.laboradors:** Valerie Green, Miquel
Coll Isen, Vicenç Amengual Cañellas, J.J.-
Ramis, Biel Campaner.**Foto portada:** Nadal Trías.**FORN CA'N QÜEC****ESPECIALITAT:
ENSAÏMADES I PASTISSOS**

Telèfon: 14 02 14

**C/ José Antonio, nº 7
SANTA EUGÈNIA****MINYO,
INFANT
ESPÒRT**CARNET
JOVE**FONER**

Plaça dets Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMI

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN****Agricultor,
cultive sus proyectos y sus
ahorros en el
Banco de Bilbao****BANCO DE BILBAO**

Santa Eugènia, 26 de febrer de 1.989

CARTA ALS SOCIS

Agraïm als nostres 218 Socis i empreses comercials la seva col·laboració per al sosteniment de la Revista SANTA EUGÈNIA. A pesar de que l'exercici de 1.988 hagi acabat amb un petit dèficit de 10.413 M, comptant amb les subvencions de l'Ajuntament, de la Comunitat Autònoma i del Consell Insular, i les Ajudes dels comerciants que ens encomanen la seva publicitat, a pesar d'aquest petit dèficit, no pujarem la quota als Socis, ni les tarifes publicitaris als comerciants que aquests anys anteriors han col·laborat.

Tan sols pujarem a 1.200 M als Socis de fora poble i als anuncis publicitaris que es contractin nous, en un 20 % sobre les tarifes actuals, que són les més baixes de tot Mallorca.

Sabent que enguany, que per guanyar qualitat de presentació hem donat la passa de imprimir la revista en impremta offset, ens sortirà un poc més cara, hem decidit no pujar aquestes quotes ni publicitat (als antics), i enginyar-nos fent una rifa o altres artificis per poder treure el carro endavant. Confiam en el Poble que augmentarà el número de Socis i col·laboradors. Prestarem a demanar la vostra ajuda als Socis per a 1.989, i als comerciants en acabar el plaç contractat. Gràcies.

La Revista SANTA EUGÈNIA